

РЕШЕНИЕ

№ 1061

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Георги Бозуков

Адриан Янев

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10912** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. Г. Н., чрез адв. Н. А. от САК, срещу Решение от 25.08.2021 г. по НАХД № 10875/2020 г. по описа на СРС, НО, 101 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 1887 от 04.06.2020 г., издадено от Началник отдел „Охранителна полиция“ в Столична дирекция на вътрешните работи - [населено място], с което на основание чл.76 от Закона за частната охранителна дейност му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 /сто/лв. за нарушение на чл.51, ал.3, във вр. с чл.76 от Закона за частната охранителна дейност /ЗЧОД/.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е незаконосъобразно и неправилно, поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Иска се то да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – редовно призован, в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който счита решението на СРС за правилно и моли то да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.

218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

При извършване на проверка по писмо вх.№ 513000- 6690/07.02.2020 г. на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, от служители на група „Лицензи и контрол на частната охранителна дейност“ в отдел „Охранителна полиция“ при СДВР и в изпълнение на функциите по контрол върху частната охранителна дейност на основание чл.71, ал.1 от ЗЧОД, на 18.05.2020 г., около 10.55 часа, в [населено място], [улица], в стая № 203 е установено, че А. Г. Н., в качеството си на управител на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н К. село,[жк], [улица], [жилищен адрес] партер, офис 3, ЕИК:[ЕИК] - търговец, извършващ дейност по чл.5 от ЗЧОД, не е създал организация в представляваното от него дружество да се съхранява и при поискване не представя за проверка от компетентните органи документ по чл.50, ал.5, т.5 от ЗЧОД /медицинско удостоверение, че не страда от психическо заболяване, издадено след преглед от лекар -психиатър/, валиден към датата на сключването на трудов договор № 1539/05.09.2018 г. за назначаване на К. С. М., с ЕГН - [ЕГН] на длъжност „охранител“. Съставен е АУАН № 1887 от 18.05.2020 г. на полицейски инспектор в група „Лицензи и контрол на частната охранителна дейност“ на сектор „Организация и контрол на териториална полиция“ в отдел „Охранителна полиция“ на СДВР -град С. за нарушение по чл.51, ал.3 във вр. с чл.76 от ЗЧОД.

Въз основа на акта е издадено НП № 1887 от 04.06.2020 г. от Началник отдел „Охранителна полиция“ в Столична дирекция на вътрешните работи - [населено място], с което на А. Г. Н., на основание чл.76 от Закона за частната охранителна дейност е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 /сто/лв. за нарушение на чл.51, ал.3, във вр. с чл.76 от Закона за частната охранителна дейност /ЗЧОД/.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 51, ал.1 от ЗЧОД физическото лице, регистрирано като едноличен търговец, член на управителния орган на търговското дружество или на юридическото лице, или друго лице, оправомощено да го управлява и представлява, уведомява писмено органа, издал лиценза, и областната дирекция на МВР за сключването на трудов договор по чл. 50, ал. 1 и 2, в 7-дневен срок от регистрирането на договора в Националната агенция по приходите. Уведомлението се подава чрез началника на районното управление в областната дирекция на МВР на чиято територия работи лицето, както и по електронен път съгласно Закона за електронното управление. Същото следва да съдържа трите имена, единния граждански номер (ЕГН) или личния номер на чужденец (ЛНЧ), номера на трудовия договор, датата на сключването му и срока, за който е сключен. В ал.3 на същата разпоредба е предвидено, че лицето по ал. 1 съхранява уведомленията по ал. 1 и 2, както и документите по чл. 50, ал. 5 и 6 от сключване на трудовия договор до изтичане на 18

месеца след прекратяването му и при поискване ги представя за проверка на компетентните органи.

От фактическа страна по делото е безспорно установено, че лицето има качеството на управител на [фирма], с ЕИК:[ЕИК] - дружество, извършващо дейност по чл.5 от ЗЧОД, поради което за същия се следва и задължението по чл.51, ал.3 от ЗЧОД. Безспорно е, че в това си качество същият не е създал организация в представляваното от него дружество да се съхранява и при поискване не е представил за проверка от компетентните органи документ по чл.50, ал.5, т.5 от ЗЧОД /медицинско удостоверение, че лицето не страда от психическо заболяване, издадено след преглед от лекар - психиатър/, валиден към датата на сключването на трудовия договор № 1539/05.09.2018 г. за назначаване на К. С. М., с ЕГН: [ЕГН] на длъжност „охранител“. Последното обстоятелство от фактическа страна не е било и оспорвано, доколкото същият сам е бил посочил, че не може да представи исканите документи - диплома за завършено образование и документ за психическо здраве за охранителя К. С. М..С оглед на това и законосъобразно настоящата инстанция намира, че е била ангажирана отговорността на касатора в настоящото производство.Наложено административно наказание „глоба“ е и в предвидения минимален размер в текста на закона.Срокът по чл.34 от ЗАНН е бил спазен, като в тази връзка СРС е изложил подробно съображения в мотивите на оспореното решение, които настоящата инстанция споделя.Не е налице и маловажност на извършеното нарушение.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.08.2021 г. по НАХД № 10875/2020 г. по описа на СРС, НО, 101 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

